

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΘ

ΑΡΙΘ. 45

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτα ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἑξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσά.....25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος BENIAMIN (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιτραπεζ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ
καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΛΕΩΝ

Διὰ πάσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῶν χρονικῶν — Ὁ ζει-
μνηστος ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου Ἐπιφάνιος — Ἡ γαλλικὴ
Ἱεραρχία καὶ ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Ἐν τῇ προπαρελθόντι τεύχει τῆς «Ἐκκλησια-
στικῆς Ἀληθείας», ὑπ' ὀφιν ἔχοντες τὰ γραφόμενα
τουρκικῶν τινων ἐφημερίδων, ἐγράψαμεν ὅσα ἐπέ-
βαλεν ἡμῖν ἡ ἀζόφωτος καὶ σαφὴς ἀντίληψις τῆς
δημιουργουμένης ἀπὸ τῆς 11 ἰουλίου μέχρι σήμε-
ρον καταστάσεως, ὅσα ἐπιβάλλει ἡ συναίσθησις
τῶν τε δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῆς Μ.
Ἐκκλησίας καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς ποιμαινομένων
λαῶν, ὅσα ἐπιβάλλει ἡ σαφὴς συνείδησις τῶν
καθηκόντων ἡμῶν πρὸς τὸ παρελθὸν ἡμῶν, πρὸς
τὸ παρὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον. Ἐπεθυμοῦμεν, ὡς
ἡλπίζομεν, καὶ ἠυχόμεθα, νὰ μὴ ἐπανεέλθωμεν εἰς
ὁμοιον θέμα λόγου, οἷον τὸ κινήσαν ἡμᾶς πρὸ δύο
σχεδὸν ἐβδομάδων νὰ γράψωμεν τὰς ὀλίγας ἐκεί-
νας ἐν τῇ τεύχει τῆς 30 λήξαντος ὁκτωβρίου λέ-

ξεις, ὡς πᾶς τις εὔχεται νὰ μὴ διαωνίζωνται διὰ
τοῦ τύπου αἱ μεταξὺ συμπολιτῶν ἀφορμαὶ τῶν
λογομαχιῶν καὶ τῶν οἰωνδῆποτε προστριβῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἐπιτεί-
νουσι τὴν θλίβεράν καὶ λίαν ἐπιβλαβὴ διὰ τὰ συμ-
φέροντα τῶν λαῶν τῆς ἀνατολικῆς ταύτης με-
γάλης αὐτοκρατορίας διάσταςιν, ἤδη δὲ καὶ ἐπιρ-
ρίπτουσι τινες αὐτῶν ἐνοχὴν εἰς τε τὸν ἱερὸν κλῆ-
ρον τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας
καὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ὑπεύθυνον ἐκεῖνον καὶ
τοῦτο κηρύττοντες τῆς δημιουργηθείσης σήμερον
διχοστασίας, ἧς πρὸς πρόληψιν ἐγκύκλιοι συμβου-
λευτικαὶ συνεχῶς ἀπολύονται, ἀναγκαζόμεθα νὰ
συμπληρώσωμεν ὅσα πρότερον ἐγράψαμεν, συνι-
στῶντες τὴν μελέτην ἀληθειῶν τινῶν εἰς τοὺς
σορολογιωτάτους ἐφέντηδες καὶ βέηδες, ὅσοι δῆ-
θεν διαφωτίζουσι τὸν εὐάγωγον τουρκικὸν λαὸν
περὶ συντάγματος καὶ συνταγματικῶν ἀγαθῶν,
ἀγνοοῦντες τί σημαίνει Ἰσότης καὶ Σύνταγμα καὶ
Ἐλευθερία· ἐνῶ ὁ ἀνεπτυγμένος ἄνθρωπος οὐδεμίαν
ἀνάγκην αἰσθάνεται συντάγματος ὅπως πείσῃ
ἑαυτὸν ὅτι ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς ὑπάρχει καὶ λογι-

κὸν δημιουργήμα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ, ὅτι ὅμοιος τυγχάνει πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ ὅτι οὔτε πρέπει νὰ πράττῃ δι' ἐκείνους ὅ,τι θεωρεῖ βλαβερὸν εἰς ἑαυτὸν, οὔτε δικαιούται ν' ἀρνῆται εἰς τοὺς ὁμοίους αὐτοῦ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον εἰς ἑαυτὸν φρονεῖ δίκαιον καὶ ὠφέλιμον.

Δυστυχῶς, πολλαὶ πράξεις τῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τεταγμένων ἐπὶ τηρήσει τῶν νόμων καὶ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἔδειξαν ὅτι οὔτε νόμους σέβονται τινες, οὔτε γινώσκουσιν τι σημαίνουν αἱ ἱεραὶ καὶ σωτηριώδεις λέξεις Ἰσότης, Ἐλευθερία, Δικαιοσύνη.

Πάντες ἐπεζήτησαν, πρὸς προαγωγὴν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ Κράτους, τὴν μετὰ τῆς τουρκικῆς φυλῆς συνεννόησιν ὡς καὶ τὴν ἀληθῆ σύμπραξιν· πάντες ἐπέβαλον τὴν μετὰ τῶν ἐλλήνων σύμπραξιν καὶ συνεργασίαν τῶν μωαμεθανῶν. Οἱ τὴν κοινὴν καὶ μεγάλην ἡμῶν πατρίδα πονοῦντες Ἕλληνες, οἱ παλαιότατοι κάτοικοι αὐτῆς, οἱ δύο σχεδὸν χιλιετηρίδας συνοικίσαντες πρὸ πασῶν τῶν ἄλλων φυλῶν τὴν χώραν ταύτην, χαίρεισαντες ἐν ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ εἰλικρινεῖ τὴν διὰ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος προμνηστευομένην ἀναγέννησιν αὐτῆς, ἐζήτησαν εἰλικρινῆ συναδέλφωσιν, καὶ συνεπῶς οὐχὶ τὴν ἐν λόγοις καὶ πρὸς τὸ θεαθῆναι συνεργασίαν καὶ σύμπραξιν. Ἐνόμισαν τὴν συνεννόησιν ἀπρὸςποιήτως καὶ εἰλικρινῶς ζητούμενην καὶ παρεχομένην ἡμῖν, διότι καὶ τῶν πολιτῶν τῆς μεγάλης ἡμῶν χώρας τοιαύτη ἀπαιτεῖται πρὸς ἀλλήλους σύμπραξις, διότι βάσις οἰαςδήποτε συνεννόησεως ἂν τεθῇ ἡ δολιότης, ἀλλοίμονον εἰς τὸ σύστημα καὶ τὴν κοινωνίαν ἐκείνην καὶ τὸ κράτος· οὐδεὶς δύναται νὰ διαβλέπῃ ἐν ταῖς πράξεσι τοῦ ἄλλου σκοπὸν τὸ κοινῇ συμφέρον, καὶ πᾶσαι αἱ ἐθιότητες θέλουσι πολιτεύεσθαι πρὸς ἀλλήλους μετὰ δικαίας δυσπιστίας.

Συχνὰ ἀνηγγέλλοντο εἰς ἡμᾶς τρανὰ τεκμήρια κρυψινόας καὶ ἀνειλικρινείας ἢ καὶ πρᾶσπονδῆσεώς τινων, καθῆκον ἐχόντων νὰ προάγῃ καὶ προασπίζωσι τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν Ἰσότητα καὶ τὴν Δικαιοσύνην· ἀλλ' ἡλπίζομεν μονομερῆ ταῦτα ἀμαθείας συμπτώματα. Ἀνηγγέλλετο εἰς ἡμᾶς ὅτι δύο ἢ πλείονες ἐκ νεοτουρκικοῦ τινὸς κομιτάτου μεταβάλλαντες εἰς τὸ Βαλικοσέρ, καὶ συγκαλέσαντες συνεδρίασιν νυκτερινὴν ἐν τῷ τουρκικῷ γυ-

μνασίῳ, ἠνάγκασαν τοὺς ἐκλέκτορας ἵνα ψηφίσωσι πέντε ἑξῶθεν ὑποδειχθέντες καὶ μάλιστα κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ τοῦτο μὲν ἀφορᾷ εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ἐκλογέων· ἀλλὰ ἀκατανόητον ἀποβαίνει διατὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἐπιτιμῶνται καθὼς ἠκούσαμεν, εἰ βάσιν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν ὁρίζοντες τὸν κοινῇ σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων πάντων τῶν λαῶν τῆς αὐτοκρατορίας. Ταῦτα δ' ἐγίνοντο κατ'ὅτι συσκέψαν τόπων καὶ προτάσεων ἐπανειληγμένων καὶ συμφωνιῶν πρὸς σύμπραξιν καὶ πρὸς ἀνακήρυξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν μὴ μουσουλμανικῶν ἐθνικοτήτων, ἴσων καθὸ πρὸς τοὺς τούρκους.

Ἀνηγγέλλετο εἰς ἡμᾶς ἡ παρὰ σπὸνδῆσις ἀρμενίων καὶ τούρκων ἀθετούντων τὰς πρὸς τοὺς Ἕλληνας συμφωνίας. Ἀνηγγέλλοντο ραδιουργαὶ συνοίκου φυλῆς ἐναντίον τῶν ἐλλήνων ὡς διεκδικούντων δῆθεν ἴσα τοῖς τούρκοις δικαιώματα καὶ αὐτὴν δῆθεν ἔτι τὴν Κωνσταντινούπολιν ὡς ἀνήκουσαν αὐτοῖς!! Ἀνηγγέλλετο ἡμῖν ὅτι πᾶσας τὰς πρὸς ἀποτυχίαν ἐλλήνων βουλευτῶν ἐνεργείας ὑπαλλήλων τινῶν ἡνδρῶν ἢ ἡνείχοντο τὰ ἡχομιτάτα Κωνσταντινουπόλεως καὶ Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ταῖς ὑποσχέσεσι περὶ πιστῆς τηρήσεως τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν ὑπὲρ κοινῆς συμπράξεως συμφωνιῶν.

Ἀνηγγέλλετο ἡμῖν ὅτι καὶ διαταγαὶ δίδονται ἔτι περὶ ἀνακαλύψεως ξένων ὑπηκόων ὡς παρεισφρησάντων ἐν Γαλατῇ κατὰ τὰς ἐκλογάς, καὶ δίδονται συγχρόνως ταῖς ὑποσχέσεσιν ὅτι ἀδὲν ἀκυροῦνται αἱ γινόμεναι ἐκλογαί· θρυλλεῖται δ' ὅτι καὶ συνεστήθη μάλιστα τῇ τουρκικῇ δημοσιογραφίᾳ νὰ μὴ γράφῃ τι περὶ ἐκλογῶν ἐν εὐνοϊκῷ πρὸς τοὺς Ἕλληνας πνεύματι· ἐνῷ ἀφ' ἐτέρου ὑπὸ συνοίκου φυλῆς, ἢ μᾶλλον τῶν προκρίτων αὐτῆς ἀθροῦς καὶ ἄνευ ἀνθρωπίνης αἰδοῦς παρὰ σπονδούντων, κρύφα διενεργεῖτο ἡ ἐφεύρεσις ἀποδείξεων ἀδρανείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς γεωργίας κ. Δ. Μαυρογορδάτου, ὅπως ἀντ' αὐτοῦ ὑπεισέλθῃ πρόεδρος τις τῆς ἐπιστομονικῆς λεγομένης ἐπιτροπείας τῆς γεωργίας ἐν αὐτῷ τῷ Ὑπουργεῖῳ καλούμενος Ἀράμ ἐφέντης, ἀρμένιος ἀνὴρ.

Εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας μετὰ δυσπιστίας ἐδόξεν ἐπίσταν, διότι ἐπιστεύομεν ὅτι οἱ φρόνιμοι καὶ ἐμβριθεῖς πολιτευταὶ καὶ κυβερνῆται τῶν κρατῶν

φρονούσιν ἀδύνατον τὸ νὰ θεμελιώσωσιν ἐπὶ πολὺ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν ἐπὶ τῆς δολιότητος, τῆς ἀνείλικρινείας καὶ τῆς ἐπανειλημμένης παρασπονδίας.

Ἀλλὰ συρροὴ τοσούτων θλιβερῶν εἰδήσεων, ἐπιβεβαιουσῶν τὴν ἀνείλικρινειαν τινῶν ἐκ τῶν συμπολιτῶν νεοτούρκων ἀπέναντι ἡμῶν, μετὰ τὰς πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον δις καὶ τρίς, ἰδιωτικῶς καὶ ἐπισήμως, ὑποβληθείσας προτάσεις καὶ γνώμας, τοῖναι ν' ἀποδείξῃ ὅτι πνεῦμα δολιότητος διαπνέει καὶ καθοδηγεῖ τὴν ἀπέναντι τῶν ἐλλήνων ὁθωμανῶν ὑπηκόων στάσιν αὐτῶν οἵτινες, ὡς ἐμάθομεν, προσλαμβάνοντο ὡς μέλη τῶν κομιτάτων, ὑποβάλλονται, μετὰ τινὰς διατυπώσεις ὑπομιμησκούσας μυθολογουμένας σινὰς διατυπώσεις εἰς φοβερὸν ὄρκον, οὗ τὸ κείμενον δημοσιεύομεν προσωτέρω.

Πείθουσιν ἄρα γε πᾶσαι αἱ ἐνδείξεις αὗται ὅτι καὶ οἰαδήποτε ἐτέρα διαθεβαίωσις περὶ σεβασμοῦ καὶ διατηρήσεως παλαιτάτων δικαίων τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας βασιζέται ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πραγματικότητος; Ἐπιτραπήτω εἰς ἡμᾶς τούντεθεν νὰ μὴ πιστεύωμεν εἰς οὐδεμίαν διαθεβαίωσιν, ἀφοῦ πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε δοθεῖσαι ἦσαν ψευδεῖς. Ἐπιτραπήτω νὰ εἰπώμεν ὅτι μετὰ τὸν μέγαν ἡμῶν Θεόν, τὸν διασώσαντα ἡμᾶς ἐν περιόδῳ νυκτὸς δυσχειμέρου καὶ τρομερᾶς τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἐκκλησιαστικοῦ βίου, ἀπὸ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πρὸς τὴν πάτριον πίστιν ἀφοσιώσεως τοῦ καρτερικοῦ καὶ νομοταγοῦς ἡμῶν λαοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ἐπιτελούσης καὶ ἐπιτελεσούσης τὸ καθήκον αὐτῆς, ἀπεκδεχόμεθα τὴν φρόνιμον φρονήσιν τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας, ἅτινα ἀπὸ τοῦ ἐπιφανοῦς Ὁμᾶρ καὶ τοῦ κατακτητοῦ Μωάμεθ μέχρι τοῦ μεγαλειοτάτου σουλτάνου Χαμήτ Χάν τοῦ Β' μακρὰ σειρὰ σουλτάνων εὐκλεῶν ἀπεδέχετο καὶ ὑπουργοὶ συνετοὶ ἐσεβάσθησαν, ἀπαράτρεπτα παραδόντες εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.

§

Ο ὈΡΚΟΣ, ὃν ὁμνύουσι τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν κομιτάτων, ἐστὶν ὁ πρὸς πόδας ἐκδιδόμενος. Ὁμοίου σχεδὸν ὁρκὸς τὸ νόημα κατεστήσαμεν γνωστὸν πρὸ διμηνίης καὶ ἐπέκεινχ.

Ὁρκίζομαι ἐπὶ τῆς θρησκείας μου, ἐπὶ τῆς συ-

νειδήσεώς μου καὶ ἐπὶ τῆς τιμῆς μου, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγλῆς ταύτης, καθ' ἣν γίνομαι μέλος τῆς Ἀδελφότητος, ἥτις κύριον σκοπὸν ἔχει νὰ προσπαθήσῃ περὶ τῆς προόδου καὶ εὐτυχίας τῆς πατρίδος μας καὶ νὰ ἐνώσῃ καὶ ἀγαπήσῃ πάντας τοὺς Ὀσμανίδας, θέλω ἐργασθῇ συμφώνως τῶν διαφόρων κανόνων καὶ νόμων τῆς Ἀδελφότητος καὶ ὅτι οὐδέποτε εἰς κανένα ἄνθρωπον μὴ ὄντα μέλος τοῦ Συνδέσμου καὶ μάλιστα καὶ εἰς μέλη τοῦ Συνδέσμου μὴ ἔχοντα τὸ δικαίωμα νὰ γνωρίζωσι τὰ μυστικά τοῦ Συνδέσμου, δὲν θὰ εἰπῶ μυστικόν τι τῆς Ἀδελφότητος. Ὁρκίζομαι ὅτι δὲν θέλω διστάζει νὰ ἐκτελῶ ἀκριβῶς τὰ εἰς ἐμὲ ἀνατεθנסόμενα καθήκοντα καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνδέσμου, ὅστις ἔχει σκοπὸν νὰ ἐφαρμόσῃ τελείως τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διατήρησιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ὅπερ παρέχει εἰς τὸ ἔθνος τὰ δικαιώματα τῆς ἐλευθερίας. Δὲν θέλω ἀπιστήσῃ ποτὲ εἰς τὸν Σύνδεσμον καὶ θέλω φονεύσει ἀμέσως, ἅμα λάβῶ διαταγὴν παρὰ τοῦ Συνδέσμου, τοὺς ἀπιστοῦντας καὶ τοὺς ἐργαζομένους καὶ σκεπτομένους νὰ παρεμποδίσωσι τοὺς ἱεροὺς σκοποὺς τοῦ Συνδέσμου. Ὁρκίζομαι καὶ πάλιν ὅτι θέλω ἐργασθῇ σωματικῶς τε καὶ ὑλικῶς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ Συνδέσμου καὶ ὅτι, ἐὰν ἀντὶ τῶν τόσων ἀξιοτίμων ὑποσχέσεων μου, ἀπιστήσω, χαρίζω ἀπὸ τὸρα τὸ αἷμά μου, ὅπερ ἤθελε ρεύσῃ συνελεῖα θανατικῆς ποινῆς, ἥτις θέλει ἐκτελεσθῇ παρ' ἀνθρώπων τοῦ Συνδέσμου, οἱ ὅποιοι ἔχουσι διαταγὰς νὰ καταδιώκωσι καὶ συλλαμβάνωσι πάντα ἀπιστοῦντα, ὅπου ἂν εὗρεθῇ. Μὰ τὸν Θεόν, μὰ τὸν Θεόν, μὰ τὸν Θεόν.

Ἡ ἘΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ Μ. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΙΟΣ ἦν ἐκδιδόμεν, ἀπεστάλη πρότερον πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοὺς τὰ κοινὰ διευθύνοντας. Τούτων καθήκον ἐμολογεῖται ἡ διαφώτισις τοῦ λαοῦ περὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐκαστοτε συμβαινόντων, ὡς καθήκον ἐκάστης πνευματικῆς ἀρχῆς τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ λοιπὰ θρησκευματα θεωρεῖται ἡ διδασκαλία τῶν καθήκοντων, ὅσα ἐκ μέρους ἐκαστοῦ ἐπιβάλλοντος

πρὸς τὸν ὅμοιον αὐτοῦ αἱ μεγάλοι καὶ σωτηριώδεις ἀρχαὶ τῆς Ἰσοτητος καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Θεοφιλέστατοι ἀρχιερατικῶς προϊστάμενοι, ὁσιώτατοι ἱερατικῶς προϊστάμενοι καὶ τιμιώτατοι ἐπίτροποι τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Δι' ἐπανελημμένων ἡμετέρων ἐγκυκλίων ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ συντάγματος οὐκ ἐπαύσατο ἐκάστοτε συνιστῶσα καὶ νουθετοῦσα τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους χριστιανοὺς ἵνα εἰρηνικῶς διαβίωσι καὶ φιλαδέλφως πολιτεύωνται πρὸς τοὺς συνοίκους αὐτοῖς λαοὺς ἀναξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκευματος.

Τὰς συστάσεις τοίνυν καὶ νουθεσίας ταύτας καὶ αὐθις, σεπτῇ πατριαρχικῇ κελεύσει, ἐπαναλαμβάνοντες ἐξ ἀφορμῆς τῶν καθόλου χθὲς καὶ προχθὲς συμβάντων περὶ τὰς ἐκλογὰς, προτρεπόμεθα καὶ παρακελευόμεθα ἵνα, διαφωτίζοντες καταλλήλως τοὺς χριστιανοὺς, συνιστᾶτε αὐτοῖς ὅπως τὰ ὑπάρχοντα τυχὸν παράπονα διατυπῶνται νομιμοφρόνως καὶ ἐν πάσῃ τάξει, διαβιβάζωνται δὲ εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ κοσμιότητος.

Εἴητε δ' ἐπὶ τούτοις ὑγιαίνοντες ἐν Κυρίῳ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 7 νοεμβρίου 1908.

Ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος BENIAMIN

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Φῆμαι ἀνυπόστατοι κατ' αὐτὰς ἐτάραξαν τοὺς ὀρθοδόξους τῆς ἐπαρχίας Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων, ἀναγκάσασαι αὐτοὺς ὅπως ὑποβάλωσι τῇ Ἐκκλησίᾳ παράπονα καὶ θλίψεως ἐκφρασίαν, ἐπὶ δῆθεν καταγγελλία αὐτῶν πρὸς τὴν σεβ. κυβέρνησιν, ἀφ' ἧς ἐζητήθη δῆθεν ἡ τιμωρία τῶν κατὰ τοῦ σεβασμ. αὐτῶν μητροπολίτου κ. Ταρσίου, μετὰ τριακονταετῇ εὐδόκιμον ποιήσαντι, ἐξαναστάντων. Ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, μετ' ἐκπλήξεως ἀκροασαμένη τῶν παραπόνων τούτων, δηλοῖ αὐτοῖς ὅτι ἡ διαδοθεῖσα φήμη τυγχάνει ἀνυπόστατος, ἐπινόημα βεβαίως οὔσα ἀνθρώπων ἐχθρῶν τῆς εἰρήνης, οἵτινες ἐτόλμυσαν ἔτι νὰ παρεξηγήσωσι καὶ συμβουλευτικὴν τοῦ γεραροῦ αὐτῶν ἀρχιερέως ἐπιστο-

λὴν, παραστήσαντες τοῖς ἀπλουστέροις αὐτὴν ὡς ἐπιτίμιον κατὰ τῶν δυσμενῶς τῇ ἱερᾷ μητροπόλει διακειμένων. Τοιαῦται διαδόσεις ἐθρυνθήσαν καὶ περὶ τῶν ἐν Χίῳ, περὶ ὧν ἡ Ἐκκλησία οὐτ' ἔγραψέ τι πρὸς τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν, οὔτε ἠδύνατο νὰ γράψῃ. Φρονήσεως ἔργον νὰ μὴ πιστεύωσιν οἱ ὁμογενεῖς εἰς θρύλλους τοιούτους, οἵτινες, ἀτυχῶς, καὶ εἰς ἐφημερίδας ἀναστηλούμενοι συντελοῦσιν εἰς ἀνησυχίας παρ' ἐπαρχίαις τισὶν, ὁπόθεν διαβιβάζονται πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκφράσεις παραπόνων καὶ ἐκπλήξεων, ἐνίοτε δὲ καὶ διαμαρτυρήσεις ἀνυπόστατοι.

Νομοταγῆς πολιτεία.—Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν Μυριοφύτου, ὅτι πειθόμενοι οἱ τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης ὀρθόδοξοι ταῖς μητρικαῖς παραινέσεσι καὶ ἐπαγγελίαις τῆς Μ. Ἐκκλησίας, τίθενται εἰς σχέσεις μετὰ τοῦ θεοφιλ. αὐτῶν ἐπισκόπου κ. Φιλοθέου, συνιστῶντες τὴν ἱκανοποίησιν τῶν πόθων καὶ τῆς φιλοτιμίας αὐτῶν τῇ μερίμνῃ καὶ τῇ ἐτυμηγορίᾳ τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Μητρόπολις Χίου.—Ἀνξίως προχθὲς τῆς χορηγηθείσης εἰς τοὺς κατηγόρους τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Χίου κ. Κωνσταντίνου προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν, κατὰ τὸν νόμον, τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν, μεθ' ἧς ἔδει νὰ διεξαχθῇ κατ' ἀντιμωλίαν ἡ ἐξέτασις καὶ ἐκδίκασις αὐτῶν, μὴ παραστάντων ἐπὶ δικαστηρίου, ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐκήρυξεν ἀθῶον τὸν καταγγελλόμενον.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ τρίτῃ ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. ὁ πρὸς τῇ Ὑψ. Πύλῃ πρεσβευτῆς τῆς Σερβίας κ. Νενάδοβιτς καὶ ὁ ἐκτακτὸς ἀπεσταλμένος τοῦ κράτους τούτου κ. Στ. Νοβόκοβιτς, ὃν ἀντεπισκέψατο ἡ χθὲς τετάρτη ὅτε μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ τῶν ἐξοχ. Δ. Μκυρογορδίου ἐφέντη, ὑπουργοῦ τῆς γεωργίας, καὶ Ἀλεξ. Κεμπόρογλου παρ' ἱεροῦ.

Ὁνοματικαὶ ἐορταί.—Τῇ 8 τοῦ μηνὸς τούτου, τῇ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν ἄγοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Σιγνίου καὶ Σιγιστῆς κ. Σεραφείμ ἡ Α. Θ. Π. συνεχῶς τηλεγραφικῶς, αὐτοπροσώπως δ' ἐπεσκέψατο τὸν ἐπίσης ἐορτάζοντα πανιερ. μητροπολίτην Σάρδεων κ. Μιχαὴλ Κλεόβουλον, διευθυντὴν τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς. Τηλεγραφικῶς διεβίβασε τὰς εὐχὰς αὐτοῦ τῇ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου κ. Μ. Σιφναίῳ, καὶ σήμερον τὰς προσήσεις αὐτοῦ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ τοῖς ἐορτάζουσι πανιερ. μη-

τροπολίταις Δράμας κ. Χρυσοστόμῳ καὶ Ἰμβρου κ. Χρυσοστόμῳ.

Κηδεῖται.— Κατὰ τὴν τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ γενομένην κηδεῖαν τοῦ μακκρίτου Μ. ρήτορος Μηνᾶ Δ. Χαμουδοπούλου, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν Σταυροδρομίῳ, τὴν Α. Θ. Π. ἐξεπροσώπει ὁ πανος. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Βενιαμίν, ἐρμηνεύσας τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀνεψίοις τοῦ πρὸς Κύριον μεταστάντος τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως αὐτοῦ πατριαρχικὰς εὐχάς.— Συγκινητικὴν πρὸς τὸν νεκρὸν προσφώνησιν ἀπήγγειλεν ἐν τῷ ναῷ ὁ πανοσιολ. ἀρχιεραρχμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. κ. Ἀθανάσιος Πιπέρης.

Ἐκκλησι. μουσική.— Κατὰ τὴν μουσικὴν ἐφημερίδα «Φόρμιγγα», ἤρξαντο ἡδὴ τὰ ἐν τῇ χρησιμότητι Ἐταιρίᾳ τῶν φίλων τοῦ λαοῦ (τῇ ἐν Ἀθήναις) μαθήματα τῆς ἐκκλησιαστ. μουσικῆς, ἃ διδάσκει φιλοπόνως ἀπὸ τινων ἐτῶν ὁ μουσικολγ. πρωτοψάλτης τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἀθηνῶν κ. Ν. Κανακῆς.— Ἐκ τῶν ἐφημερίδων μανθάνομεν τὴν ἵδρυσιν ἐν Πάτραις Συνδέσμου τῶν ἱεροψαλτῶν, εἰς ὃν εὐχόμεθα εὐδοκίμῃσιν, ὡς εὐχόμεθα καὶ ἀναβίωσιν τῶν ἐν ἐτέραις πόλεσι συσταθέντων κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν μουσικῶν κέντρων καὶ συλλόγων.

Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων

Ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ, τὰς συγχρητικὰς αὐτοῦ ἀδελφικὰς προσήσεις διεβίβασε τῷ 1 νοεμβρίου τηλεγραφικῶς ὁ πᾶνχιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ὅστις ἐπεσκέψατο τῷ παρελθόντι σαββάτῳ, 8 ἀρξαμένου, τὸν ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπον τοῦ Παναγίου Τάφου πανιερ. ἀρχιεπίσκοπον Σεβαστείας κ. Γλυκερίον.

Εἰς τὴν μνήμην Ἐπιφανίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου καθοσιῶ σήμερον ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» λέξει τινὰς, ἃς ἐπέστειλεν ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμ. καὶ καθηγητὴς κ. Κλήμης Καρναπᾶς. Ἄλλοθεν γράφουσιν ἡμῖν ὅτι τὸ πρὸς τὴν «Νέαν Ἡμέραν» ἐπιστέλλον πρόσωπον διαμένει ἀπὸ ἐνὸς καὶ πλέον ἔτους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ πατριαρχείου ἐκείνου, καὶ ἐκείθεν γράφει πρὸς τὴν τερπεστικὴν συνάδελφον. Ὁ περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων γράφων ἔταν ἔχει νωπὸν ὑπάρχει τὸ χῶμα τὸ καλύπτει αὐτοὺς ἀνάγκη νὰ μὴ λησμονῇ τὸ σοφὸν τοῦ ἱεροῦ Συνεσίου λόγιον, ὅτι «πᾶτε δυσμέριε τῷ βίῳ τούτῳ συνκροῖσθαι».

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Τεσσαρακονταετηρὶς ἱερᾶς διακονίας.— Τῇ 4 τοῦ μηνὸς τούτου, ἑορταζομένης ἐν Ἀθήναις τῆς τεσσαρακονταετηρίδος τῆς ἱερωσύνης τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ προέδρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου Μηνοπούλου, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν ὑπὸ τριῶν ἱερέων ἐν τῷ παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, καθ' ἣν παρέστησαν πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις πανιερ. ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπίσκοποι μετὰ τοῦ παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ὁ ἑορτάζων ἱεράρχης ἐδέξατο τὰς συγχρητικὰς εὐχὰς καὶ προσήσεις τῶν ἐκκλησιασθέντων καὶ πολλῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Ἱερατικαὶ σχολαί.— Τῆς ἐν Τριπόλει λειτουργούσης εὐδοκίμως Ἱερατικῆς σχολῆς καθηγηταὶ διωρίσθησαν οἱ ἐλλόγ. διδάκτορες κκ. Μιχαλόπουλος καὶ Παπαδημητρίου.

Ἱερατικὸν ταμεῖον Σπάρτης.— Φροντίδι τοῦ πανιερ. ἐπισκόπου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Γερμανοῦ Τρωϊάνου, νέαν ἔλαβε ζωὴν τὸ ταμεῖον τοῦ κλήρου τῆς ἄλλοτε ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης, ὅπερ ἱδρυθὲν φροντίδι καὶ ζήλῳ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἀθηνῶν (πρώην Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης) περιέπεσεν εἰς λήθηθρον. Ἐλπίς ὑπάρχει ὅτι τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμεῖου θ' ἀνέλθωσιν εἰς 25000 δραχμῶν ἐντὸς μικροῦ.

Ἀρχιερεῖς ἐν Ἀθήναις.— Καθ' ἃ βλέπομεν ἐν τῷ «Ἱερῷ Συνδέσμῳ» Ἀθηνῶν, ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους διέτριβον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς τούτου οἱ πανιερ. ἐπίσκοποι Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἰωάννης Μαρτίνος, καὶ Χαλκίδος καὶ Καρυστίας κ. Χρυσάνθος Προβχτᾶς. Εἶχον ἀπέλθει δ' εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν, μετὰ βραχείαν ἐν Ἀθήναις διαμονήν, οἱ πανιερ. ἐπίσκοποι Φωκίδος κ. Ἀμβρόσιος Τσάπος, Θεσσαλιώτιδος κ. Εὐθύμιος Πλατῆς, Θήρας κ. Ἀγαθάγγελος Γεωργιάδης, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Γαβριὴλ Παπαϊωάννου, καὶ Ἰδρύων καὶ Σπετσῶν κ. Ἰωάσαφ Σιάκος.

Ἰδρύματα φιλανθρωπικά.— Κατὰ τὴν ἐκδομένην αὐτόσε ἀναγραφὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ Οἴκου τῶν τυφλῶν εἰσπράξεων τῶν δίσκων, τῶν περιχθέντων ἐν ναοῖς τισι τοῦ κράτους τῇ Κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ, μερίμνη τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἀθηνῶν, εἰσπράχθησαν 5681 δραχμαί. Τῶν ἐν Ἀθήναις ἱερῶν ναῶν τὰ περισσότερα εἰσέπραξεν ὁ Ἅγιος Γεώργιος Καρύστη= 111 δραχμαί, τὰ ὀλιγώτερα δὲ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης (Ρέντη)= 3 δραχμαί.

Χριστιανικαὶ ἀρχαιοτάτες. — Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμερίδα γράφουσιν ἐκ Σπετσῶν, ὅτι πρό τινος ἀνωρύθησαν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐρείπια παλαιοῦ χριστιανικοῦ ναοῦ, πιθανῶς καταστραφέντος ἐπὶ τῶν ἐπικουρησασῶν τῇ ἐκναττάσει τοῦ 1769 σκηνῶν.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ

Κοινότης ἑλλήνων. Detroit. — Ἡ φιλότιμος ἑλληνικὴ κοινότης τῆς Detroit τῆς πολιτείας Μίσιγαν (Ἀμερικῆς), διὰ τῶν δραστηρίων ἐνεργειῶν τῆς ἀδελφότητος «Ἀθηνᾶς», συνέβηξέ μετὰ μέρος ἐκ τοῦ πρὸς ἔγκρισιν ἰδίου ναοῦ ὁρισθέντος ποσοῦ, ἐλπίζουσα ὅτι καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν παρχικαίς πόλεσιν ἑλληνες θέλουσι συντελέσει εἰς εὐδωσιν τοσοῦτον ἱεροῦ καὶ πατριωτικοῦ ἔργου. Πρὸς ἐπίσκεψιν πνευματικῆν τῶν ἐν Detroit ἑλλήνων μεταβὰς, περὶ τὰ μέσα παρελθόντος ὁκτωβρίου, ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Κύριλλος Βαφειάδης, προϋστάμενος τῆς ἑλληνικῆς ἐν Μιννεαπόλει κοινότητος, ἐτέλεσε τὴν θεῖαν λειτουργίαν, κατὰ τὸν λόγον ἀπαγγέλλας καὶ συντελέσας εἰς στενωτέρων τῶν ἑλλήνων τῆς πόλεως ταύτης συνένωσιν καὶ συνεργασίαν.

Φιλαδελφείας ἑλλήνων κοινότης. — Ἐν ἀγγλισαί πνευματικῇ ἐτελέσθη τῇ 19 ὁκτωβρίου ἡ πρώτη ἱερὰ λειτουργία ἐν τῷ ἰδιοκτητῷ ναῷ τῆς ἑλλήνων κοινότητος Φιλαδελφείας, ἥτις προϋστάμενός ἐστιν ὁ αἰθεσιμ. πρεσβύτερος κ. Δημ. Πετρίδης. Εἰς τὴν ἱερὰν μυσταγωγίαν παρευρίσκοντο συμπροσευχόμενοι καὶ ἐκ τῶν πέριξ πόλεων ὁμογενεῖς.

Ο ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

Βαρυτάτον τῇ ἀληθείᾳ ὑπῆρξε τὸ ἄλγος, τὸ ὁποῖον ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ἐγέννησεν ὁ κατὰ τὴν 16 αὐγούστου συμβασμ. θάνατος τοῦ σεβ. ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κυροῦ Ἐπιφανίου. Ὀλίγοι ἐκ τῶν τελευταίων ἱεραρχῶν ἡμῶν ἠζιώθησαν τοιοῦτου εἰλικρινούς καὶ κοινοῦ πένθους. Πανταχοῦ παρ' ἡμῖν, ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἱεροσολύμοις καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, κραυγὴ ὀξύτατης λύπης ἠκούσθη ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ καὶ τιμὴ ἰδιόζουσα κατεμαρτυρήθη καὶ ἀπεδόθη εἰς τὸ περιφνές αὐτοῦ ὄνομα. Τοῦτο δὲ ἐνεργῶς βεβαίον, ὅτι ἡ ἐκλιπούσα ἐκείνη προσωπικότης τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ἦτο μία τῶν μᾶλλον διακεκριμένων.

Καὶ πράγματι ὁ πρὸς Κύριον ἀποδημήσας οὗτος σεβασμιώτατος ἱεράρχης, καίτοι ἀγιοταφίτης ὢν ἐκ παίδων, καίτοι ἐπὶ μίαν συνεχῆ πεντηκονταετίαν μετὰ ζήλου καὶ πολλῆς καρποφορίας εἰργάσθη ἐν ταῖς τάξεσιν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀγιοταφίτικῆς ἀδελφότητος, ἐν τούτοις καὶ δι' ἄλλης εὐρυτέρας δράσεως καὶ περισσοτέρας ἀξίας ἐπέτυχεν, ὥστε τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα περιφνῆ νὰ καταλάβωσι θέσιν ἐν τῇ ὁρθοδόξῳ ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ. Δὲν εἶναι βεβαίως τοῦ παρόντος, ὅπως διὰ πλάτους ἐξετάσωμεν τὰ κατὰ τὴν ὑψηλὴν καὶ πολυμερῆ αὐτοῦ δράσιν καὶ διχλαλήσωμεν τὴν μεγάλην αὐτῆς ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα. Ἡ ἱστορία ἔχει νὰ εἴπῃ περὶ αὐτοῦ ἀγαθὰ, καὶ μόνον ἀγαθὰ, διότι ἤδη ζώντος αὐτοῦ, μεθ' ὅλας τὰς τῶν ἀνθρώπων ἐλλείψεις καὶ ἀδυναμίας, διελαλεῖτο εὐρύτατα καὶ εὐφημότατα ἡ γίνιμος αὐτοῦ δράσις ἐν τῇ Σιωνίτιδι Ἐκκλησίᾳ, τῇ ἀγιοταφίτικῇ ἀδελφότητι καὶ τῷ λοιπῷ ὁρθοδόξῳ κόσμῳ. Γεγονὸς δὲ ἀναμφισβήτητος εἶνε, ὅτι ὁ μακαριστὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ὑπὸ τῶν ἐγγύτερον καὶ ἀμερολήπτως γνωρισάντων αὐτὸν ἐδακτυλοδεικτεῖτο καὶ ἐπῆνετο καὶ ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς ἀρχιερεὺς καὶ ὡς λόγιος καὶ ὡς ἀγιοταφίτης καὶ ὡς ἐργάτης τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν ἀγαθῶν. Αἱ κορυφαὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἐν αὐτῇ ἐξέχοντες ἐτίμων αὐτὸν καὶ ἐσέβοντο. Τὸ δὲ ἔθνος, ὅσον ἠδύνατο νὰ γνωρίζῃ τὰ κατ' αὐτὸν, βαθὺ πρὸς αὐτὸν ἔτρεφε τὸ σέβας καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰορδάνου ὑψώσεν εἰς βαθμὸν ἰδιόζουσης ἐκτιμήσεως.

Διαπράττει ἐπομένως ἔγκλημα, κυρίως καθ' ἐκτετατοῦ, ὁ κατὰ τῆς μνήμης τοιοῦτου ἀνδρὸς τοσοῦτον λαΐδoron καὶ ἀκόλαστον διανοίξας τὸ στόμα ἐν τῇ τεργεσταίᾳ «Ν. Ἡμέρᾳ» τῆς πέμπτης Σεπτεμβρίου. Τοιοῦτοι λόγοι ὑπὸ παντός εὖ ἡγμένου ἀνθρώπου εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ καταδικασθῶσι διαρρήδην, διότι εἶνε κατὰ φωνὴν γρονθοκόπημα κατὰ στοιχειωδιστάτων ὅρων τοῦ ἡθικοῦ νόμου, τῆς δημοσίου εὐπρεπείας καὶ παντός διακριτικοῦ γνωρίσματος τῶν ἐαυτοῦ καὶ τοῦ ἄλλου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ νεκροῦ σεβομένου καὶ τιμῶντων. Πάντες, σχεδὸν ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν τῇ ἡμερίδι ταύτῃ κατὰ τῆς μνήμης καὶ τοῦ προσώπου τοῦ αἰμνήτου ἀγίου Ἰορδάνου δῆθεν ἐξ Ἱεροσολύμων γραφόμενα μὲν φωνῇ ἐχαρακτήρισαν ὡς ἀπεβέβηκα λιβελλογραφήματα καὶ ἐτάλινισαν τὴν σκατὴν τοῦ γράψαντος ἐμπάθειαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγριοι, λέγουσι, σέβονται τοὺς οὕτως ἢ ἄλλως μεταξὺ αὐτῶν διακριθέντος, τιμῶσι δὲ καὶ γεραίρουσι τοὺς νεκροὺς καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν.

Μόνον αἱ ὕμναι παρακάθηνται παρὰ τὸν νεοσκαφῆ τάφον κειροφυλακοῦσαι, ὅπως διὰ τῶν ὀνύχων ἀνορύξωσιν αὐτόν, διασπαράξωσι τὸν νεκρὸν καὶ κορεσθῶσιν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ. Εἶνε δὲ μεγάλη ἡ τύφλωσις τοῦ γράψαντος, καὶ ἡ παράφορος πρᾶξις αὐτοῦ καταμαρτυρεῖ ἰδιαιτέραν καὶ ἀξιοσπούδατον ψυχῆς νόσον. Διότι τοῦτο μὲν ὁ ἀποθανὼν καὶ ὑπ' αὐτοῦ διακομπεύμενος ἀρχιερεὺς ἦτο στενώτατος φίλος τῶν προστατῶν αὐτοῦ, ἦτο μέλος τῆς ἀγιοταφικῆς ἀδελφότητος, ἥτις τοσχύτας εἰς αὐτὸν παρέσχε τὰς εὐεργεσίας, πρὶν ἢ λακτίσῃ αὐτὴν τὸ δεύτερον, τοῦτο δὲ, γνωρίζομεν αὐτὸ λίαν ἀσφαλῶς, ὅτι αὐτὸς μέχρις ἐσχάτων ἠξιοῦτο καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὄχι μικρῶν ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων. Εἰσέτι τὸ σῶμα τοῦ ἀρχιερέως τούτου εἶνε θερμὸν ὑπὸ τὴν ψυχρὰν τοῦ τάφου πλάκα καὶ δὲν ἐξηράνθη ἀκόμη τὸ δάκρυ εἰς τοὺς ὀρθαλμοὺς ἐκείνων, οἵτινες ἐν ἐπιγνώσει αὐτὸν ἐθρήνησαν. Καὶ ὑπὸ τοιαύτα, τοῦλάχιστον συνθήκας οὐδὲ ὁ μάλλον ἀπαιδευτὸς καὶ ἄξεστος ἠδύνατο νὰ ἐκστομίσῃ κατ' αὐτοῦ τοιαύτας ὕβρεις, αἵτινες περικαλύπτουσιν ἓν ἀνέθεμα κατὰ τῆς μνήμης αὐτοῦ. Τοῦτο δεικνύει, ὅτι ὁ λιβελλογράφος τῆς «Ν. Ἡμέρας» εἶνε ὁ μόνος, ὅστις ἐχάρη καὶ μηχανικὸν ἐγέλασε γέλωτα ἐπὶ θανάτῳ παγκοίνως θρηνηθέντι. Ἀλλ' ὁ χαίρων ὅταν οἱ ἄλλοι πένθῳσι προσάπτει εἰς ἐχυτὸν τὸ ἀνεξάλειπτον στίγμα τοῦ ἐσχάτου εἵδους τῶν χαιρεκάκων καὶ κκεντρεχῶν. Ὅταν δὲ οὕτως εἰς ἀκατανόμαστους καὶ ἀδικαιολογήτους λοιδορίας ἀνολίγῃ τὸ στόμα αὐτοῦ, καταδικάζει αὐτὸς ἐαυτὸν ἐν τῇ συνειδήσει κοινοῦ, ὅπερ προσπαθεῖ δι' ἀποτροπικῶν λόγων νὰ παραπλανήσῃ, καὶ κερφώνει εἰς τὸ πνεῦμα πάντων τὴν ἀλήθειαν, ὅτι, ἐὰν δὲν ἠνωχλεῖτο ἡ μιὰ αὐτοῦ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ ὕψους τοῦ νεκροῦ, θὰ ἐσιώπα. Νῦν δὲ τελεῖται καὶ εἰς αὐτὸν τὸ λόγιον «ἀλάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.» διότι «γινώσκει Κύριος, ὁδὸν δικαίων καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείται».

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Οἱ πάντες γινώσκωσι τὴν βαθυτάτην διάστασιν τὴν κρητοῦσαν μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐν Γαλλίᾳ. Ἡ διάστασις αὕτη ἤρξατο ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ἐν Γαλλίᾳ, κατόπιν τοῦ

γαλλογερμανικοῦ πολέμου, τῶν δημοκρατικῶν αἰτιωμένων τῶν γαλλικῶν κλήρον ὡς δυσμενῶς διακείμενον πρὸς τὸν νέον πολίτευμα τῆς χώρας αὐτῶν καὶ ὡς, ἀναφανδὸν ἢ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, συμπραττόντων μετὰ τῶν μοναρχικῶν κομμάτων πρὸς ὑπονόμευσιν καὶ ἀνατροπὴν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν, παρέχοντες οὕτως ἑαυτοὺς—χρησιμοποιοῦντες δ' ἅμα καὶ τὴν θρησκείαν—ὡς μέσα καὶ ὄργανα ἐξυπηρετήσεως κομματικῶν πολιτικῶν συμφερόντων. Τούτου δ' ἔνεκεν, ἡ δημοκρατικὴ Κυβέρνησις ἐθεώρει ἑαυτὴν ὑπόχρεωσιν νὰ καταπολεμῇ διὰ παντοίων περιστατικῶν μέσων τὴν δύναμιν καὶ ἐπιρροὴν τοῦ γαλλικοῦ κλήρου, ὡς ὑποθάλλοντος ἐμφυλίου διενέξεως μεταξὺ τῶν μελῶν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθους.

Τὰς ὁλεθρίας, διὰ τὴν θρησκείαν ἰδίᾳ, συνεπείας τῆς τοιαύτης πάλης σταθμίσας ὁ πάπας Λέων ΙΓ', εἶχεν ἐπιχειρήσει νὰ θέσῃ τέρμα εἰς αὐτὴν, συστήσας ἰσχυρῶς εἰς τὸν γαλλικὸν τὸν γαλλικὸν κλήρον καὶ εἰς τὸν καθολικὸν ἔτι νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀπέναντι τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ἀπέχθειαν των καὶ νὰ ἀναγνωρίσωσιν εἰλικρινῶς αὐτό. Ἀλλ' ἡ φωνὴ του δὲν εἰσηκούσθη παρὰ πάντων καὶ τὰ πράγματα, ἐκτραχυθέντα, κατήντησαν εἰς τὸν ὀριστικὸν χωρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, περὶ οὗ ἐγένετο ἐν καιρῷ ὁ προσήκων λόγος ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἑκκασιαστικῆς Ἀληθείας».

Τούτων γενομένων ἡ πάλη συνεκεντρώθη ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ πεδίου. Ἡ Πολιτεία κατήργησεν ἐξ ὅλων τῶν δημοσίων σχολῶν τὴν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν, ἐπαφίσασα τὴν περὶ ταύτης μέριμναν εἰς τοὺς γονεῖς. Ἐδήλου ὅμως ἡ Πολιτεία ὅτι, ἐπειδὴ οἱ γονεῖς οἱ ἐμπιστευόμενοι τὰ τέκνα των εἰς τὰς δημοσίας σχολὰς ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῶσι τὸν σεβασμὸν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν πεποιθήσεων, τούτου ἔνεκεν οἱ διδάσκοντες, περὶ θρησκευτικῶν ζητημάτων προκειμένου, θὰ ἐτήρουν πλήρη οὐδετερότητα, ἀποφεύγοντες πᾶν τὸ δυναμενον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπίθεσις, ἢ προσβολή, ἢ μομφή κατὰ τῆς θρησκείας· θὰ ἐτιμωροῦντο δὲ πειθαρχικῶς πάντες οἱ διδάσκοντες οἵτινες θὰ παρεξέτρεποντο τῆς οὐδετερότητος ταύτης.

Αἱ δηλώσεις αὗται τῆς Πολιτείας δὲν ἐθεωρήθησαν ἱκανοποιητικαὶ ὑπὸ τῶν καθολικῶν, παραπονουμένων ὅτι ἡ οὐδετερότης αὕτη, πλὴν τοῦ ὅτι ἦτο φύσει ἀδύνατον νὰ τηρηθῇ, παραβιβάζετο καὶ γραπτῶς ἐν τοῖς διδασκτικοῖς βιβλίοις, καὶ προφορικῶς ὑπὸ τῶν διδασκόντων, Σωματεῖα λοιπὸν γονέων ἐσχηματίσθησαν, ἀπὸ τοῦ 1905 πρὸς ἀντίδρασιν, κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν θέρος, γονεῖς τις ἐνήγαγε πρὸ τῶν δικαστηρίων,

διδάσκοντες, ὡς μὴ τηρήσαντα τὴν οὐδετερότητα, καὶ ἀπήτησε χρηματικὴν ἀποζημίωσιν. Τὸ ζήτημα ἔλαβε δικασταίς, ἡ δὲ Κυβέρνησις, θεωρήσασα ὅτι ἂν ἐπέτρεπετο εἰς ἕκαστον γονεὶς νὰ ἐνάγῃ τὸν διδάσκοντα τῶν τέκνων τοῦ πρὸ τῶν δικαστηρίων διὰ τοιαῦτα ζητήματα, ὁ βίος τῶν διδασκόντων ἐν βραχείᾳ θὰ καθίστατο ἀβίωτος, καθότι ἕκαστος τούτων θὰ ἔφερον ἐπὶ τῆς ράχεώς του δεκάδας τοιούτων ἀγωγῶν, ὑπέβαλεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον νομοσχέδιον, δι' οὗ θεσπίζεται ὅτι αἱ τοιοῦτοι εἵδους ἀγωγαὶ τῶν γονέων δέον νὰ διαικονῶνται οὐχὶ ἀμέσως κατὰ τῶν διδασκόντων, ἀλλὰ κατὰ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν Ἀκαδημαϊκῶν ἁρχῶν καὶ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ὁ διδάσκων παραμένει ὑπεύθυνος.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται τῆς Πολιτείας ἐθεωρήθησαν ὡς μειοῦσαι τὰ δίκαια τῶν γονέων διό καὶ ἐπικριτικὴ τούτων ἐγκύκλιος τῆς γαλλικῆς ἱεραρχίας (καρδινάλιων, ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων) πρὸς τοὺς γονεῖς, ἀνεγνώσθη τὴν κυριακὴν 20 Σεπτεμβρίου εἰς ἀπάσας τὰς καθολικὰς Ἐκκλησίας τῆς Γαλλίας.

Ἐν τῇ ἐγκυκλίᾳ αὐτῶν οἱ Γάλλοι ἱεράρχαι ἀπαριθμοῦσι τὰς γραπτὰς καὶ προφορικὰς ἐν ταῖς σχολαῖς παραβιάσεις τῆς θρησκευτικῆς οὐδετερότητος καὶ ἀναπτύσσουσιν ὅτι διὰ τῶν νέων μέτρων ἐπιδιώκεται ἡ μυσχωτέρα τῶν τυρκνικῶν, ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς οἰκογενείας ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν καὶ ἡ δήμευσις τοῦ παιδίου. Ἀναπτύσσοντες εἶτα τὰ ἀπαράγραπτα δίκαια τῶν γονέων, ἐπάγουσι· «ὁ μαθητὴς, τὸ παιδίον, ἀνήκει κατὰ πρῶτον εἰς τοὺς γονεῖς καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Πολιτείαν. Ὅταν ἐνήλικιωθῇ καὶ καταστῇ πολίτης αὐτεξούσιος, τότε ἡ Πολιτεία δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἀμέσως παρ' αὐτοῦ τὴν συμβολὴν αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς κοινωνίας. Ἀλλ' ἐφόσον εἶναι παιδίον, ἐξαρτᾶται καὶ ἀνήκει πρὸ παντός εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ἥτις, ἀνατρέφουσα καὶ μορφοῦσα αὐτό, συνεχίζει τὴν γέννησίν του. Ἐν τῇ ἐκπληρώσει δὲ τῶν καθηκόντων τούτων τῶν γονέων, ὡς μορφωτῶν τοῦ τέκνου, ἡ Πολιτεία δύναται νὰ υποβοηθήσῃ αὐτοὺς, οὐδέποτε ὅμως καὶ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσῃ».

Εἶτα δὲ προτρέπονται οἱ γονεῖς νὰ ἐπιβλέπωσιν αὐστηρῶς τὴν ἐν ταῖς δημοσίαις σχολαῖς διδασκαλίαν, ὅταν δὲ πεισθῶσιν ὅτι αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις τῶν τέκνων διατρέχουσι κίνδυνον, ἔχουσι τὸ καθῆκον νὰ ἀπαγορεύσωσι τὴν ἐν τοιαύταις σχολαῖς φοίτησιν αὐτῶν, οἰκισθῇ ποτε καὶ ὧσιν, αἱ ζημίαι καὶ αἱ στενοχωρίαι, αἵτινες δυνατόν νὰ προκύψωσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως.

Σημειωτέον, ὅτι ἐν Γαλλίᾳ, ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω λό-

γων, ἰδρύθησαν, ἰδίως ἀναλώμασιν, ὑπὸ τῶν Γάλλων καθολικῶν καὶ λειτουργοῦσιν, πάντῃ ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τῆς Πολιτείας πλεῖστοι δοκαὶ σχολαὶ τῆς μέσης ἐκπαίδευσεως, καὶ δὴ, καὶ ἱκανὰ πανεπιστήμια.

I. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΟΡΙΝΘΑΣ ΚΑΙ ΠΡΕΜΕΤΗΣ Πνευματικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ὁ Δημήτριος Ἡλία Γάτσης, ὑπὸ πνευματικῶν χριστιανῶν, ὁρθόδοξος, κάτοικος Ποσειδωνίας, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον τρίτην καὶ ὥραν 8 τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίας ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πρεμετῆς αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Βαρβάρας Χρήστου καταγομένης ἐπίσης ἐκ Ποσειδωνίας, χριστιανῆς ὁρθόδοξου, ὑπηκόου ὁθωμανῆς καὶ τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης, ἐπὶ διαζεύξει. Ἀλλως τε ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν δικασθῇ ἐρήμην.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια».

Ἐν Πρεμετῇ τῇ 6 ὁκτωβρίου 1908

Ὁ πρόεδρος

3

Ἀρχιμανδρίτης Ἱεροθέος

Ὁ γραμματεὺς

Οἰκονόμος Βασίλειος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ Πνευματικὸν δικαστήριον

Ἡ Σοφία Ἰω. Πρόδαν, τὸ γένος Κομισπέργκερ, ὁρθόδοξος χριστιανὴ, ὑπὸ πνευματικῶν χριστιανῶν, τέως κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 8 1/2 εὐρωπαϊκῇ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίας ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενὴ ὑπὸ ἐαυτῆς συζύγου Ἰωάννου Φ. Πρόδαν, ἀέρου, χριστιανοῦ ὁρθόδοξου, κατοικοῦ Πέραν Κωνσταντινουπόλεως (Καλιντζή Κοτλούκ, δὸς Ταρτσίκ ἀρ. 7) καὶ ὑπηκόου Αὐστριακοῦ, ἐπὶ διαζεύξει. Ἀλλως τε ἢ κατ' αὐτῆς περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν δικασθῇ ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ Παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Πρόδου».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1908.

Ὁ πρόεδρος

2

† Ὁ Χίου Κωνσταντῖνος

Ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρχιεπίσκοπος Δ. Χαμουδίου

Ὁ γραμματεὺς

Οἰκονόμος Βασίλειος

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π. 426 264